

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Alenou Hrdličkovou ve věci

žalobce: **MONUMENTAL TRUST BOHEMIA s.r.o.**, IČ 25698672, se sídlem Sokolská 207, 439 09 Louny,

zastoupen: Mgr. Tomášem Krejčím, advokátem se sídlem Pařížská 204/21, 110 00 Praha 1 – Josefov,

proti

žalovanému: **EMPRESA MEDIA a.s.**, IČ 26418011, se sídlem Mikuleckého 1309/4, 147 00 Praha 4 - Braník,

zastoupen: JUDr Petrem Pečeným, advokátem se sídlem Purkyňova 74/2, 110 00 Praha 1 – Nové Město,

o zaplacení částky 1,000.000,- Kč

takto:

- I. Žaloba s návrhem na zaplacení částky 1,000.000,- Kč se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému k rukám jeho právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 1,103.084,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 28.1.2011 se žalobce domáhal proti žalovanému Mediacop s.r.o. se sídlem Praha 1, Panská 7, IČ 25770152, zaplacení částky 7,309.000,- USD

jakožto náhrady škody, která žalobci měla vzniknout v důsledku publikace dvou článků v tištěném časopise TÝDEN vydávaném žalovaným.

Usnesením ze dne 15.8.2012, č.j. 42 Cm 12/2011-89, soud dle § 107a o.s.ř. připustil, aby do řízení na místo žalovaného Mediacop s.r.o. vstoupila jako nový žalovaný společnost EMPRESA MEDIA a.s., IČ 26418011. Toto usnesení nabylo dne 11.9.2012 právní moci a na straně žalovaného nadále vystupovala společnost EMPRESA MEDIA a.s.

V žalobě a v dalších doplňujících podáních žalobce tvrdil, že v rámci svého podnikání hodlal realizovat, tj. smluvně připravit, finančně zajistit a následně uskutečnit projekt nazvaný Paradors of Bohemia, spočívající v restauraci historických kulturních památek v České republice. Prvotním záměrem tohoto projektu měla být koupě objektu v Kutné Hoře s názvem Kouřimská brána. K tomuto záměru se představitelé města Kutná Hora zpočátku stavěli pozitivně, následně však zastupitelstvo města prodej tohoto objektu žalobci neschválilo, v důsledku čehož v roce 2001 ztroskotal celý projekt Paradors of Bohemia. Finanční prostředky na tento projekt vynakládal žalobce již od roku 1998, tedy od svého vzniku, přičemž financování měl zajištěno přes zahraniční subjekty. V důsledku ztroskotání pilotního záměru uvedeného projektu, tj. v důsledku nerealizace koupě objektu Kouřimská brána v Kutné Hoře žalobcem, ztroskotal celý projekt Paradors of Bohemia, tj. program obnovy celkem 12 historických objektů, pro který měl žalobce předem zajištěny finanční prostředky. Cílem pilotního záměru – koupě Kouřimské brány v Kutné Hoře bylo demonstrovat zahraničním investorům a bankám finanční proveditelnost celého projektu a přitáhnout tak dostačující objem finančních prostředků pro financování celého programu. Zastupitelstvo města Kutná Hora neschválilo prodej objektu Kouřimská brána žalobci na základě tendenčních a negativních informací uvedených v článku s názvem „České baroko do zastavárny?“, který žalovaný uveřejnil v časopisu TÝDEN, č. 34 dne 27.11.2000. Tento článek obsahoval nepravdivé a podstatně zkreslené údaje o žalobci a jeho projektu, jakož i o dalších souvislostech týkajících se záměrů žalobce v rámci jeho podnikatelské činnosti. Dne 28.1.2008 žalobce uveřejnil v časopisu TÝDEN, č. 74 další článek s názvem „Zámek není houska na krámě“, v němž navázal na předešlý článek z roku 2000. Rovněž tento článek obsahoval zkreslené údaje a informace, s nimiž žalobce ostře nesouhlasí a které byly namířeny proti podnikání žalobce. V důsledku ztroskotání pilotního záměru projektu Paradors of Bohemia v roce 2001 vznikla žalobci celková škoda ve výši 7,309.000,- USD, sestávající ze skutečné škody ve výši 767.000,- USD a z ušlého zisku ve výši 6,542.000,- USD.

Na prvním jednání ve věci samé konaném dne 15.4.2014 žalobce změnil žalobní nárok tak, že se nadále domáhal zaplacení částky 1,000.000,- Kč jakožto skutečné škody, která mu v souvislosti s nerealizováním projektu Paradors of Bohemia vznikla.

V doplňujícím podání z 23.12.2014 žalobce uvedl přehled prostředků, které vynaložil na uvedený projekt v období od června 1998 do ledna 2004 s tvrzením, že se jedná o skutečně vynaložené náklady v celkové výši 1,812.008,40 Kč.

V podání z 30.3.2015 žalobce tvrdil, že po ztroskotání pilotního záměru jeho projektu, k čemuž došlo v roce 2001, hledal další možnosti financování projektu a až do roku 2008 se snažil o realizaci jiných dílčích projektů či podobných záměrů. Za tímto účelem žalobce vynaložil celkovou částku 1,322.954,30 Kč, která představuje škodu vzniklou žalobci v důsledku definitivního ukončení projektu Paradors of Bohemia. Dále tvrdil, že o existenci obou shora uvedených článků uveřejněných žalovaným v časopise TÝDEN se dozvěděl až v únoru 2009 od své spolupracovnice Mgr. Š., která jednateli žalobce články přeložila do českého jazyka. V této souvislosti si žalobce až zpětně uvědomil, že oba články byly příčinou neúspěchu žalobcova podnikání, pokud jde o rekonstrukci historických objektů v ČR.

Na jednání ve věci samé konaném 28.5.2015 soud vyhlášeným usnesením dle § 95 o.s.ř. připustil změnu žaloby tak, že předmětem žaloby se stal nárok na zaplacení částky 1,000.000,- Kč jakožto skutečné škody vzniklé žalobci v souvislosti s neúspěchem shora uvedeného projektu.

Na jednání konaném ve věci samé dne 10.9.2015 byl žalobce poučen soudem dle § 118a odst. 1,3 o.s.ř. o povinnosti doplnit skutková tvrzení a důkazní návrhy, pokud jde o příčinnou souvislost mezi vznikem škody a protiprávním jednáním žalovaného. Žalobce na základě tohoto poučení v podání z 24.9.2015 tvrdil, že dne 9.11.2001 rozhodovalo zastupitelstvo města Kutné Hory o záměru prezentovaném žalobcem ve věci obnovy Kouřimské brány jakožto pilotního záměru v rámci projektu Paradors of Bohemia pod přímým vlivem článku „České baroko do zastavárny?“ publikovaného v časopisu TÝDEN dne 27.11.2000. Tento článek vyvolal mezi členy rady i zastupitelstva města Kutná Hora nedůvěru a ničím nepodložený negativní postoj ve vztahu k žalobci. Při projednávání uvedeného záměru na zasedání zastupitelstva dne 11.9.2001 byl tento záměr pod pracovním názvem „Materiál č. ZM 100/01- prodej Kouřimské brány s pozemky“ nakonec stažen z jednání zastupitelstva. Při rozhodování o uvedeném záměru byli členové zastupitelstva ovlivněni tímto pomlouvačným článkem z 27.11.2000, jak mimo jiné vyplývá i z prohlášení člena zastupitelstva města Kutná Hora ing. Zdeňka J., který se uvedeného zasedání zastupitelstva dne 11.9.2001 zúčastnil. Skutečnost, že uvedený článek mohl mít na zastupitele města Kutná Hora značný vliv, potvrdil i bývalý starosta Kutné Hory Ivo Š. ve svědecké výpovědi podané na jednání dne 30.6.2015.

Podáním ze dne 27.4.2018 žalobce na výzvu soudu znovu specifikoval žalobní nárok ve výši 1,000.000,- Kč z titulu náhrady skutečné škody vzniklé žalobci v souvislosti s náklady vynaloženými na uvedený projekt. Žalobce uvedl, že se jedná o částku 2.500,- Kč zaplacenou dne 13.2.2008 Mgr. Dagmar Š., částku 406.340,83 Kč zaplacenou dne 23.4.2008 ing. akad. arch Mikuláši H., částku 100.000,- Kč zaplacenou dne 25.4.2008 ing. Alexandru de R., částku 92.532,- Kč zaplacenou dne 28.4.2008 Haně Z. a částku 398.627,17 Kč zaplacenou dne 29.4.2008 E. S. W.. Dále odkázal na dopis ředitele společnosti Mornington Capital Ltd. z 11.4.2018 Christophera Eddise, v němž jmenovaný potvrzuje, že realizace pilotního záměru Kouřimská brána byla podmínkou toho, aby společnost Mornington Capital Ltd. ve spolupráci s žalobcem přesvědčila investory a banky o tom, že celý projekt Paradors of Bohemia je finančně proveditelný. Krach pilotního záměru obnovy Kouřimské brány znamenal tedy i krach celého projektu Paradors of Bohemia, tj. programu obnovy 12 zámků v ČR, pro který byly zajištěny finanční prostředky.

Z žalobních tvrzení tedy vyplývalo, že žalobci vznikla škoda v podobě skutečně vynaložených nákladů na následně zmařený projekt Paradors of Bohemia, o jehož realizaci žalobce usiloval v podstatě od svého založení, tedy od roku 1998. Projekt byl zmařen v důsledku zastavení jeho financování ze strany zahraničních investorů. K zastavení financování došlo proto, že se neuskutečnil pilotní záměr v podobě koupě historického objektu Kouřimská brána v Kutné Hoře, přičemž realizace tohoto pilotního záměru byla ze strany zahraničních investorů podmínkou pro financování celého projektu Paradors of Bohemia. Ke zmaření pilotního záměru – koupě Kouřimské brány došlo z toho důvodu, že zastupitelstvo města Kutná Hora bylo při rozhodování o tomto záměru dne 11.9.2001 negativně ovlivněno článkem z 27.11.2000.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby z důvodu promlčení žalobního nároku. Tvrdil, že o článku ze dne 27.11.2000 s názvem „České baroko do zastavárny?“ žalobce věděl již od počátku, což vyplývá z žalobcova dopisu ze 17.4.2010 adresovaného jednatelem právního předchůdce žalovaného panu Sebastianu P. Tvrzení žalobce, že se o tomto článku dozvěděl až prostřednictvím paní Š. v únoru 2009, tak není pravdivé. Dále žalovaný namítal neexistenci příčinné souvislosti mezi publikací uvedených článků v časopise vydávaném žalovaným a žalobcem tvrzenou škodou a rovněž poukazyval na žalobcovo jednání, pokud jde o jím tvrzené další investice do uvedeného projektu po roce 2001, kdy měl být dle žalobních tvrzení projekt Paradors of Bohemia ukončen v důsledku nerealizace pilotního záměru v podobě koupě Kouřimské brány v Kutné Hoře.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4.6.2018, č.j. 42 Cm 12/2011-317, byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta a žalobci byla uložena povinnost zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení. Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že z obsahu ani jednoho z obou článků publikovaných v časopise TÝDEN nevyplývá žalobní tvrzení o tom, že tyto články uvádějí nepravdivé, negativní a podstatně zkreslené údaje o žalobci a jeho projektu. V článku uveřejněném 28.1.2008 není o žalobci jediná zmínka a navíc tento článek nemohl mít žádný vliv na rozhodování zastupitelů města Kutná Hora na zasedání zastupitelstva konaném 11.9.2001, tedy 7 let před vydáním uvedeného článku. Jak dále soud z provedených důkazů zjistil, článek z 27.11.2000 obsahuje o žalobci jedinou zmínku v tom smyslu, že se má žalobce finančně podílet na projektu Paradors of Bohemia. Tato informace nebyla nijak negativní a navíc byla i pravdivá. Jinak se celý tento článek zabývá aktivitami jednatele žalobce Stevena Weekse, kterého prezentuje jako britského filmaře, spisovatele a restaurátora, jenž hodlá v České republice realizovat „pochybný“ projekt přestavby historických památek. Soud dospěl k závěru, že tento článek z 27.11.2000 neobsahuje žádné nepravdivé či podstatně zkreslené údaje o žalobci a jeho projektu, případně o podnikatelské činnosti žalobce v České republice, neboť kromě jediné shora uvedené zmínky o žalobci článek pojednává výhradně o panu Weeksovi a jeho podnikání. Soud tedy uzavřel, že publikováním těchto informací žalovaný žádnou svou právní povinnost neporušil.

Usnesením Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 19.8.2019, č.j. 3 Cmo 198/2018-351, byl shora citovaný rozsudek Městského soudu v Praze zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení. Dle závazného právního názoru odvolacího soudu uvedeného v odůvodnění tohoto usnesení není obsah článku ze dne 28.1.2008 s názvem „Zámek není houska na krámě“ pro rozhodnutí ve věci vůbec podstatný, když dle tvrzení žalobce mělo ke škodě dojít podstatně dříve, tj. v roce 2001 po krachu projektu Paradors of Bohemia. Odvolací soud však nesdílí závěr soudu prvního stupně o tom, že z obsahu článku s názvem „České baroko do zastavárny?“, uveřejněného dne 27.11.2000, nelze dovodit zásah do práv žalobce. Tento článek pojednává o aktivitách fyzické osoby Stevena Weekse (jednatele žalobce), pokud jde o jeho záměr koupě a restaurování historických komplexů v České republice, přitom ale jde o projekt žalobce „Paradors of Bohemia“. Jak odvolací soud dále uvedl, jestliže článek zpochybňuje solventnost jednatele žalobce a realizovatelnost projektu, přičemž pojednává i o tom, že pilotní prvkem projektu je koupě objektu Kouřimská brána v Kutné Hoře, pak nelze než dovodit, že článek se týká žalobce a jeho projektu Paradors of Bohemia, opačný závěr soudu prvního stupně se soudu odvolacímu jeví jako výsledek přepjatého formalismu. Protože soud prvního stupně, veden svým nesprávným závěrem o tom, že žalovaný publikací článku z 27.11.2000 neporušil žádnou právní povinnost, již dále neposuzoval splnění dalších předpokladů odpovědnosti žalovaného za tvrzenou škodu, nezbylo odvolacímu soudu, než napadený rozsudek zrušit pro nedostatek důvodů a věc vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Soud prvního stupně bude veden závazným právním názorem odvolacího soudu o tom, že obsah sporného článku z 27.11.2000 byl objektivně způsobilý ovlivnit představitele města Kutná Hora při rozhodování o prodeji objektu Kouřimská brána žalobci. Na soudu prvního stupně tedy bude, aby v první řadě posoudil, zda neschválení prodeje objektu Kouřimská brána žalobci bylo skutečně ovlivněno obsahem sporného článku či zda zde byly jiné, na obsahu sporného článku nezávislé důvody neschválení prodeje. Pokud dospěje k závěru, že sporný článek skutečně zásadním způsobem ovlivnil rozhodnutí o neschválení prodeje objektu Kouřimská brána žalobci, pak musí soud prvního stupně posoudit i to, zda to, co žalobce uplatňuje k náhradě, je skutečně škodou vzniklou v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného a dále se musí vypořádat s námitkou promlčení uplatněného nároku vznesenou žalovaným.

V dalším řízení před zdejším soudem byly zopakovány některé listinné důkazy provedené již v řízení předešlém (dopis žalobce adresovaný Městskému úřadu Kutná Hora – odbor správy majetku dne 3.8.2001, usnesení Rady města Kutná Hora č. 698/01 z 29.8.2001, Zápis z 9. zasedání Zastupitelstva města Kutná Hora konaného 11.9.2001 a dopis vedoucí odboru správy majetku

Městského úřadu Kutná Hora adresovaný žalobci č.j. MAJ/2055/01 z 18.9.2001 včetně kopie dodejky) a dále bylo dokazování doplněno dalšími listinami a výpovědí jednatele žalobce.

Z výpovědi jednatele žalobce bylo zjištěno, že záměr spočívající v koupi objektu Kouřimská brána v Kutné Hoře původně začal žalobce realizovat již s tehdejší starostou Kutné Hory panem Š. Pan Š. poté skončil ve funkci starosty (RNDr. Ivo Š. působil jako starosta města Kutná Hora od listopadu 1994 do září 1999, jak uvedl sám ve své svědecké výpovědi na jednání u zdejšího soudu dne 30.6.2015) a celá záležitost se poté začala komplikovat. Žalobce proto pověřil dalším zastupováním v této věci advokáty z advokátní kanceláře Cameron McKenna, kteří žalobce průběžně informovali s tím, že ve věci nedochází k žádnému nebo jen k velice malému posunu. Přitom na základě jednání s panem Š. ve funkci starosty města žalobce nabyl přesvědčení, že schválení prodeje objektu Kouřimská brána ze strany orgánu města by neměl být problém. Dopis z 3.8.2001 adresovaný odboru správy majetku Úřadu města Kutná Hora jednatel žalobce nepsal ani nepodepsal, jedná se s největší pravděpodobností o podpis tehdejšího druhého žalobce jednatele Tomáše C.. O rozhodnutí zastupitelstva města Kutná Hora z 11.9.2001 se jednatel žalobce dozvěděl až s několikaletým odstupem prostřednictvím svých tehdejších právních zástupců, dopis vedoucího odboru správy majetku města Kutná Hora z 18.9.2001, informující žalobce o odložení záměru prodeje Kouřimské brány, se do dispozice jednatele žalobce nedostal, o tomto dopise nevěděl. Právní zástupci žalobce z advokátní kanceláře Cameron McKenna byli zplnomocnění zajišťovat veškerou korespondenci a vyjednávání s orgány města ohledně objektu Kouřimská brána. Jednatel žalobce se domníval minimálně do roku 2002 a možná i déle, že vyjednávání prodeje uvedeného objektu nadále probíhá a když obdržel od svých advokátů informaci o negativním stanovisku městských orgánů, uvědomil si, že celý záměr týkající se koupě objektu Kouřimská brána v Kutné Hoře defakto vyšuměl či ztroskotal. Tento neúspěch pilotního záměru znamenal krach celého objektu Paradors of Bohemia, neboť financující instituce požadovaly realizaci pilotního záměru, která jako ukázka pro další investory byla podmínkou financování celého projektu Paradors of Bohemia. Pokud jde o vynaložení finančních prostředků na uvedený projekt v roce 2008, které jsou předmětem žalobního nároku, žalobce se nechtěl nechat odradit neúspěchem záměru koupě Kouřimské brány v Kutné Hoře a snažil se o alternativní řešení. Někdy mezi lety 2006-2008 se žalobce rozhodl poté, kdy původní projekt opustil, že se pokusí o jeho vzkříšení. V roce 2006 byl započat nový projekt s názvem Země zámků, který představoval druhý pokus o podporu původního projektu Paradors of Bohemia. Všechny náklady vynaložené žalobcem v období února – dubna 2008, specifikované v podání žalobce z 27.4.2018, souvisely s původním projektem Paradors of Bohemia, s výjimkou částky 2.500,- Kč. Tuto částku zaplatil žalobce dne 13.2.2008 Mgr. Š. za tlumočnické a překladatelské služby související s projektem zámku ve Stvolínkách. Jinak v rámci projektu Země zámků probíhajícího v letech 2006-2008 již nebylo třeba realizovat nějaký pilotní záměr, tedy jakousi obdobu koupě Kouřimské brány v Kutné Hoře. V tomto druhém projektu měl žalobce slíbeno financování ve větším měřítku od zahraničních bank a nebylo tedy třeba prezentovat se jakýmkoli pilotním záměrem menším financujícím subjektům. V souvislosti s původním projektem tedy žalobce vynaložil částku 406.340,83 Kč, kterou dne 23.4.2008 zaplatil architektonické kanceláři H. a Š., se kterou zřejmě smlouvu vyloženě uzavřenu neměl, neboť byl zvyklý pracovat na bázi důvěry. Architektům bylo zřejmé, o co žalobci jde, jednalo se o projekt renovace Kouřimské brány. Architekti mu sdělili, jaké mají hodinové sazby a pravděpodobně obdržel i nějaký sazebník či ceník. Faktury z jejich strany byly vystavovány průběžně, a to jednak za práce na projektu renovace Kouřimské brány a dále za práce na architektonické studii zámku Škvorec na okrese Praha – východ. Žalobce se nebránil úhradě příslušné částky architektům za uvedené práce, oni však ztratili trpělivost a domáhali se svého nároku u soudu. Částka 406.340,83 Kč byla zaplacená architektu Hulcovi v roce 2008 na účet jeho právní zástupkyně - advokátky JUDr. Eleny Hornové a obsahuje i náklady soudního řízení, tedy částka za vlastní plnění vyúčtována ze strany tohoto subjektu byla určitě nižší. Dle názoru jednatele žalobce i náklady soudního řízení patří mezi náklady podnikání. Částku 100.000,- Kč zaplatil žalobce dne 25.4.2008 pronajímateli ing. de R., od něhož měl v Lobkovicích pronajatý sklad za

účelem umístění zámeckého mobiliáře přivezeného z Velké Británie. Nájemní smlouva byla uzavřena dne 22.5.2003 a žalobce ji uzavřel 2 roky po krachu pilotního záměru Kouřimská brána a tedy po krachu celého projektu Paradors of Bohemia s nadějí, že se celý projekt podaří zachránit, přičemž se žalobce nechtěl nechat odradit neúspěchem ze strany komunistických představitelů města Kutná Hora. Uvedené nájemné 100.000,- Kč zaplacené 25.4.2008 bylo uhrazeno v souvislosti s ukončením smluvního vztahu z nájemní smlouvy z 22.5.2003 a jednatel žalobce nebyl schopen uvést, kterého konkrétního období se tato částka nájemného týkala. Dne 28.4.2008 zaplatil žalobce částku 92.532,- Kč pronajímatelce Haně Z. za pronájem skladu a kanceláří v objektu budovy ve Škvorci v sousedství zámku, a to na základě nájemní smlouvy uzavřené dne 4.9.2003. Ve skladu měl žalobce umístěno 15.000 knih, které byly ve vlastnictví žalobcova jednatele pana Weekse a s nimiž žalobce počítal, že budou umístěny do některého ze zámků, které byly součástí projektu. Uvedený nájemní vztah ohledně objektu ve Škvorci skončil někdy v letech 2006 nebo 2007 a jednatel žalobce nebyl schopen s ohledem na časový odstup uvést, za které období byla částka 92.532,- Kč pronajímatelce paní Z. zaplacená. Dne 29.4.2008 zaplatil žalobce částku 491.581,47 Kč panu E. S. W.ovi z titulu půjčky poskytnuté žalobci za účelem financování projektu Paradors of Bohemia. Z této částky se žalobce domáhá zaplacení 398.627,17 Kč. Pokud jde o formu této půjčky, nějaký písemný doklad o ní zřejmě existoval, ale dle názoru jednatele nebyla uzavřena žádná striktní smlouva, s panem W.em fungovali na základě důvěry. Jednatel si nevzpomněl ani na datum uzavření smlouvy o půjčce, pravděpodobně byla poskytnuta v amerických dolarech a zaplacená pak v českých korunách na základě přepočtu dle aktuálního kursu. Pan W. byl americký developer, který se zaměřoval na regenerační projekty a půjčku poskytl žalobci za účelem poskytnutí provozního kapitálu. Částky zaplacené architektonické kanceláři Hulec a Špička, pronajímatelům ing. de R. a paní Z. a vrácená půjčka panu W. představují náklady žalobce vložené do následně zmařeného projektu Paradors of Bohemia. Finanční prostředky na koupi objektu Kouřimská brána měl žalobce v předjednané výši 2.000.000,- Kč zcela k dispozici, byly poskytnuty britským svěřenským fondem s názvem Sainsbury Trust. O prvním článku publikovaném 27.11.2000 jednatel žalobce už v roce 2000 slyšel od tehdejšího druhého jednatele pana C.. Článek však neviděl, nečetl a rovněž nevěděl, že jeho obsah je pomlouvačný. Tento článek pak jednatel žalobce poprvé viděl až v roce 2009, kdy mu jej vytištěný a přeložený přinesla paní Š. a teprve tehdy si jednatel žalobce uvědomil, že všechny divné věci, ke kterým docházelo v předchozích letech, začaly dávat smysl.

V další části své výpovědi se jednatel žalobce vyjadřoval k dotazům svého právního zástupce k dalším okolnostem týkajícím se schůzky s autorem článku z 27.11.2000 Tomášem Čechtickým, k mimosoudním jednáním s žalovaným ohledně odstranění článku z internetových stránek žalovaného, ke zjišťování zdrojů autora článku Čechtického a ke svým sporům s paní M. Tato část výpovědi jednatele žalobce dle názoru soudu s projednávanou věcí nijak nesouvisí, neboť předmětem řízení je náhrada škody a nikoli ochrana osobnosti.

Dne 21.11.2019 soud vyžádal od odboru správy majetku Úřadu města Kutná Hora veškeré písemné podklady týkající se jednání majetkové komise k usnesení přijatému na zasedání Rady města č. 698/01 z 29.8.2001, které bylo následně projednáváno jako materiál ZM 100/01 na 9. zasedání zastupitelstva města dne 11.9.2001. Jak z dosavadních důkazů vyplynulo, rada města Kutná Hora dne 29.8.2001 přijala na svém zasedání usnesení č. 698/01 k záměru na prodej nemovitostí v Kutné Hoře. Tímto usnesením rada města doporučila zastupitelstvu města a) souhlasit s vyvěšením záměru na prodej nemovitosti Kouřimská brána (č.p. 18 a č.p. 59) s pozemky parc. č. 310/1, 310/2 a 312 o celkové výměře 2.342 m² v katastrálním území Kutná Hora s tím, že podmínky prodeje a následného využití zpracuje odbor správy majetku městského úřadu a b) uložit komisi regenerace zastupitelstva města vyjádřit se k podmínkám prodeje a následného využití nemovitosti Kouřimská brána. Na 9. zasedání zastupitelstva města Kutná Hora dne 11.9.2001 byl tento materiál projednáván pod č. ZM100/01-prodej Kouřimské brány s pozemky. Radní pan D. uvedl, že majetková komise zásadně nesouhlasila s podmínkami společnosti žalobce a ing. J. navrhl odložit

materiál a shrnout jej s prodejem objektu v Lierově ulici a projednat v radě města v komisi regenerace. Tento návrh byl přijat většinou 16 hlasů proti jednomu a celý návrh týkající se prodeje Kouřimské brány s pozemky byl stažen z jednání zastupitelstva.

Na přípis soudu z 21.11.2019 reagoval Úřad města Kutná Hora podáním z 18.12.2019 (č.l. 391). Vedoucí majetkového oddělení uvedla, že se úřadu podařilo dohledat pouze program pro jednání výjezdní majetkové komise ze dne 20.8.2001 a dále zápis z jednání majetkové komise z téhož dne. Tyto dokumenty byly soudu zaslány v příloze uvedeného podání s tím, že jiné materiály se nepodařilo zajistit.

Z programu pro jednání výjezdní majetkové komise z 20.8.2001 (15:00 hod.) soud zjistil, že výjezdní majetková komise měla na programu celkem 25 bodů, přičemž pod bodem č. 8 byl prodej domů č.p. 18 Husova a č.p. 59 Národního odboje společnosti MONUMENTAL TRUST BOHEMIA s.r.o.

Ze zápisu z jednání majetkové komise ze dne 20.8.2001 bylo zjištěno, že majetková komise projednala program pouze pokud jde o body 1-17, přičemž o každém z těchto bodů pořídila zápis. Pokud jde o bod 8 – prodej objektu Kouřimská brána žalobci, je zde uvedeno, že žalobce má zájem o odkoupení tohoto objektu za 2,000.000,- Kč. Kupní cenu chce zaplatit až za 5 dní po vložení kupní ceny do katastru nemovitostí (dá se zneužít). Před prodejem požaduje vyklizení všech bytů. V domě č.p. 18 jsou 4 byty, v domě č.p. 59 je 8 bytů, z toho 2 jsou vyklizené. Každý z těchto domů má sám o sobě cenu minimálně 2 mil. Kč a v případě vystěhování nájemníků se stává pro kupující zajímavým a v tom případě je pro město výhodnější prodávat nemovitost výběrovým řízením nebo samo objekty rekonstruovat na bytové jednotky s ekonomickým nájemným. Objekty jsou zařazeny do programu regenerace městské památkové rezervace – viz přiložená zpráva. Usnesením RM č. 224/01 bylo zrušeno usnesení RM č. 460/00, ve kterém tyto objekty byly navrženy na prodej. Prodej objektů č.p. 18 Husova ulice a č.p. 18 Náměstí národního odboje v Kutné Hoře společnosti MONUMENTAL TRUST BOHEMIA s.r.o. majetková komise nedoporučuje.

Po zhodnocení těchto důkazů dospěl soud k závěru, že zápis z jednání majetkové komise ze dne 20.8.2001 se s největší pravděpodobností nedostal do dispozice radních města Kutná Hora, kteří na svém zasedání dne 29.8.2001 přijali usnesení č. 698/01 spočívající v souhlasu s vyvěšením záměru na prodej uvedených nemovitostí blíže neurčenému zájemci. Ze zápisu z jednání majetkové komise z 20.8.2001 dále vyplývá, že přítomni byli Bohumil D., Zdeněk D. a dalších 5 zastupitelů. Na zasedání zastupitelstva dne 11.9.2001 pak pan D. uvedl, že majetková komise zásadně nesouhlasila s podmínkami společnosti žalobce ohledně prodeje Kouřimské brány s pozemky. Je tedy zřejmé, že zastupitel D. vycházel ze zápisu z jednání majetkové komise z 20.8.2001 pod bodem 8, přičemž toto stanovisko majetkové komise bylo důvodem pro rozhodnutí zastupitelstva ze dne 11.9.2001, tj. důvodem absolutně nezávislým na obsahu článku publikovaného v časopise TÝDEN dne 27.11.2000. Za této situace soud považoval za nadbytečné provádění výslechnů členů zastupitelstva města Kutná Hora k tomu, zda v září 2001, tedy před více než 18 lety, měli při projednávání uvedeného záměru nějaké povědomí o článku z 27.11.2000. Pokud žalobce poukazoval na výpověď RNDr. Ivo Š. jakožto bývalého starosty Kutné Hory, soud znovu zdůrazňuje, že jmenovaný vykonával funkci starosty v letech 1994 až září 1999. Poté odjel na misi do ciziny a členem zastupitelstva se stal následně až od roku 2002, jak vyplynulo z jeho svědecké výpovědi podávané na jednání před zdejším soudem dne 30.6.2015. K písemnému prohlášení ing. Zdeňka J. z 22.9.2015, založeného na č.l. 263 spisu soud uvádí, že z jeho obsahu nevyplývá, že by zastupitelé města na zasedání dne 11.9.2001 byli zásadním způsobem ovlivněni článkem z 27.11.2000. Ing. J. zde pouze uvedl, že „mimo jiné i tato skutečnost pravděpodobně ovlivnila rozhodování rady a zastupitelstva města Kutná Hora“. Jedná se tak o pouhou domněnku radního ing. J. ničím blíže nepodloženou, na rozdíl od shora citovaných listinných důkazů, z nichž jednoznačně vyplývá, že zastupitelé dne 11.9.2001 rozhodli na základě stanoviska majetkové komise z 20.8.2001. Soud tak dospěl na základě těchto důkazů k závěru, že sporný článek nijak

neovlivnil rozhodnutí o neschválení prodeje objektu Kouřimská brána žalobci a absentuje tak jeden ze základních předpokladů vzniku škody, tedy příčinná souvislost mezi jednáním žalovaného a vzniklou škodou.

Bez ohledu na shora uvedené pak soud považuje za nutné se závěrem alespoň stručně vyjádřit i k samotné skladbě žalobního nároku, tj. k nákladům specifikovaným v podání žalobce z 27.4.2018 na č.l. 299 spisu. Z hlediska investic do projektu Paradors of Bohemia, zmařeného v roce 2001 a z hlediska vědomí žalobce, resp. jeho jednatele pana Weekse o této skutečnosti, k čemuž došlo dle jeho výpovědi až s odstupem několika let, tj. někdy v období 2002-2003, je nutno konstatovat, že náklady specifikované v uvedeném podání s tímto projektem vesměs nijak nesouvisí. Nájemní smlouvy uzavřené v roce 2003 s pronajímateli ing. de R. a paní Z. ohledně nebytových prostor v Lobkovicích a ve Škvorci byly dle výpovědi jednatele žalobce ukončeny v letech 2007 nebo 2008, tedy v době, kdy žalobce už jednoznačně věděl o krachu projektu Paradors of Bohemia. Další setrvávání v těchto nájemních vztazích až do let 2007 či 2008 bylo tedy jeho vlastním rozhodnutím, s uvedeným projektem nijak nesouvisícím. K půjčce poskytnuté žalobci americkým developerem panem W. je nutno uvést, že její vrácení není investicí žalobce, nýbrž plněním jeho závazku ve vztahu k panu W.. Jinými slovy řečeno – uvedenou půjčku by žalobce musel vrátit jejímu poskytovateli bez ohledu na úspěch či neúspěch projektu Paradors of Bohemia. Částka 2.500,- Kč zaplacená Mgr. Dagmar Š. za tlumočnické a překladatelské služby nesouvisela s uvedeným projektem, nýbrž s projektem zámku ve Stvolínkách, jak jednatel žalobce sám vypověděl. Jediný náklad, který souvisel s uvedeným projektem, byla úhrada služeb poskytnutých žalobci architektonickou kanceláří Hulec a Špička, pokud jde o architektonickou studii Kouřimské brány. Jak však jednatel žalobce vypověděl, částka 406.340,83 Kč uvedená v podání z 27.4.2018 zahrnuje vedle nákladů na zhotovení této studie i náklady na zhotovení studie objektu ve Škvorci a dále náklady soudního řízení, v němž se jmenovaní architekti úspěšně domohli proti žalobci zaplacení svých nároků. Pokud by tedy soud shledal příčinnou souvislost mezi uvedeným článkem z 27.11.2000 a rozhodováním zastupitelů města Kutná Hora z 11.9.2001, pak by se blíže zabýval tímto posledně uvedeným dílčím nárokem a žalobce by vyzval k doplnění tvrzení i důkazů, nicméně za situace, která z dokazování vyplynula, toto soud nepovažoval za potřebné.

Protože z doplněného dokazování vyplynulo, že předmětný článek z 27.11.2000 žádným způsobem neovlivnil rozhodování zastupitelů města Kutná Hora z 11.9.2001 a chybí tak příčinná souvislost mezi jednáním žalovaného a vznikem případné škody u žalobce, žalobu jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalovanému, který měl ve věci plný procesní úspěch, byla přiznána náhrada nákladů právního zastoupení, tj. odměna za níže uvedené úkony právní služby:

- 1) Převzetí zastoupení 26.11.2010
- 2) Písemné podání ze 14.3.2011
- 3) Písemné podání z 24.10.2012
- 4) Písemné podání z 24.6.2014
- 5) Písemné podání z 5.2.2015
- 6) Účast zástupce žalovaného na jednání dne 12.2.2015
- 7) Písemné podání z 25.5.2015
- 8) Účast zástupce žalovaného na jednání dne 28.5.2015
- 9) Účast zástupce žalovaného na jednání dne 30.6.2015
- 10) Účast zástupce žalovaného na jednání dne 10.9.2015

- 11) Účast zástupce žalovaného na jednání dne 22.10.2015
- 12) Účast zástupce žalovaného na jednání dne 8.12.2015
- 13) Účast zástupce žalovaného na jednání dne 28.3.2018
- 14) Písemné vyjádření z 26.4.2018
- 15) Účast zástupce žalovaného na jednání dne 4.6.2018
- 16) Účast zástupce žalovaného na jednání před odvolacím soudem dne 19.8.2019
- 17) Účast zástupce žalovaného na jednání dne 20.11.2019 (trvajícím přes 2 hodiny)
- 18) Účast zástupce žalovaného na jednání dne 15.1.2020 (trvajícím přes 2 hodiny)

Jak je již uvedeno shora, původním předmětem řízení byl nárok na zaplacení částky 7, 309.000,- USD a k připuštění změny žaloby, pokud jde o nový předmět řízení – žalobní nárok ve výši 1,000.000,- Kč, došlo až usnesením vyhlášeným na jednání ve věci samé dne 28.5.2015. Sazba odměny právního zástupce žalovaného za úkony právní služby č. 1) – č. 7) byla proto vypočtena z tarifní hodnoty 7,309.000,- USD, přepočtené na českou měnu dle kurzu české koruny a amerického dolaru vyhlášeného ČNB v uvedených dnech.

- 1) Úkon č. 1 z 26.11.2010 – tarifní hodnota 136,663.682,- Kč – odměna 98.980,- Kč
- 2) Úkon č. 2 ze 14.3.2011 – tarifní hodnota 127,549.359,- Kč – odměna 95.340,- Kč
- 3) Úkon č. 3 z 24.10.2012 – tarifní hodnota 141,056.391,- Kč – odměna 100.740,- Kč
- 4) Úkon č. 4 z 24.6.2014 – tarifní hodnota 147,327.513,- Kč – odměna 103.260,- Kč
- 5) Úkon č. 5 z 5.2.2015 – tarifní hodnota 177,637.936,- Kč – odměna 115.380,- Kč
- 6) Úkon č. 6 z 12.2.2015 – tarifní hodnota 178,741.595,- Kč – odměna 115.420,- Kč
- 7) Úkon č. 7 z 25.5.2015 – tarifní hodnota 182,220.679,- Kč – odměna 117.220,- Kč

Za zbylé úkony č. 8 – č. 18 vykonané právním zástupcem žalovaného po připuštění změny žaloby na žalobní nárok ve výši 1,000.000,- Kč přísluší odměna za 1 úkon právní služby ve výši 12.300,- Kč. Odměna za všech 18 úkonů právní služby, z toho úkony č. 17 a č. 18 v dvojnásobné sazbě, s připočtením 18 paušálních náhrad po 300,- Kč tak činí celkem 911.640,- Kč a po připočtení 21% DPH ve výši 191.444,- Kč činí celková výše nákladů právního zastoupení žalovaného v tomto řízení 1,103.084,- Kč. Náklady žalovaného byly takto vypočteny dle § 6, § 7 bod 6, bod 7, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Povinnost k náhradě nákladů řízení byla procesně neúspěšnému žalobci uložena ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 15. ledna 2020

JUDr. Alena Hrdličková v. r.
soudkyně